

Padalec pristal na taboru SDS

MARKO MEDVEŠEK foto: FACEBOOK, TWITTER IN BOBO
marko.medvesek@gmail.com

Obisk Zmaga Jelinčiča na taboru SDS v Bovcu je povzročil nemalo razburjenja. Najprej so vskipeli številni privrženci stranke, ki jim gre Jelinčič močno v nos; nato so se razburili še člani in celo vodilni politiki SDS, ki so jih zbodle kritike prisotnosti razvpitega gosta.

Zmago Jelinčič je bil svoj čas ovdah Udbe, še vedno odkrito časti Josipa Broza Tita, ima pestro kriminalno zgodovino in je trenutno vpleten v mednarodno korupcijsko afero, v preteklosti pa je grobo zmerjal prav tiste ljudi, ki običajno obiskujejo tabore SDS.

»No, tudi zaradi takih mene danes ni v Bovcu ... In jih je kar precej,« je obisk Zmaga Jelinčiča na taboru SDS komentiral znani tviterš Samo Glavan. Pritegnili so mu še drugi, ki jih je zbodlo Jelinčičeve gostovanje na taboru stranke, našli pa so se tudi številni podporniki SDS, ki so branili prisotnost predsednika SNS na svojem druženju.

V objemu SDS

Uradno je bil Jelinčič v Bovcu, ker je njegova soproga Monika padalka in je konec tedna že lela izkoristiti za skoka nad dolino Soče. Njen mož je na svojem profilu facebooka tudi objavil fotografijo Monike v padalski opravi in pred letalom, ki jo je poneslo v nebo. Ob njej sta pozirali prva dama SDS Urška Bačovnik Janša in poslanka Eva Irgl, fotografijo pa je Jelinčič opremil s podpisom Bondova dekleta.

Morda se je res slučajno znašel v Bovcu, a pri SDS je bil dobrodošel gost, o čemer pričajo fotografije z družbenih omrežij. Na njih ga je moč videti za mizo z Irglovo in za povrh še s predsednikom SDS Janezom Janšo, na drugih fotografijah pa se Jelinčič objema s sedanjimi in nekdanjimi poslanci stranke, med drugim z Brankom Grimsom, Marijanom Pojbičem in Žanom Mahničem. Fotografija slednjih dveh in prvaka SNS je bila sicer nedolgo po objavi zbrisana s tviterja.

Janševa »častna« miza

Janšo so tako zbodle kritike sedenja z Jelinčičem, da je nekaj dni kasneje na tviterju »združene žlahtne sile« obtožil manipuliranja in laganja ter objavil fotografijo svoje »častne« mize ob odprtju tabora, na kateri Jelinčiča ni bilo, je pa Janši in družini družbo delal župan Bovca Valter Mlekuž, sicer član SD. Prvak SDS ni ome-

njal, da je med taborom krožil, se pogovarjal z udeleženci in se med drugim usedel tudi za mizo, za katero sta sedela Irglova in Jelinčič. Ta v Bovcu nikakor ni dajal vtisa naključnega gosta, ki so ga v SDS kot dober gostitelji nahranili in napojili – bolj je deloval kot potencialni koalični partner.

Minister Zmago

Jelinčič ne skriva, da želi postati del Janševe vladne koalicije. Za seboj ima skoraj dve desetletji sedenja v poslanskih klopeh, ves ta čas pa ga ni nihče hotel povabiti v koalicijo. Vseeno je zvesto podpiral vse dosedanje leve vlade, ko pa je leta 2011 kazalo, da bi vabilo morda lahko prišlo (nadejal se je, da ga bo SDS potrebovala za vladanje), je izpadel iz parlamenta.

Le nekaj dni pred taborom se je Jelinčič z Janšo tudi sestal. Čeprav o vsebini pogovora ni žezel govoriti, je prvak SNS po srečanju razlagal, da bi lahko Janša sestavil koaliciji z njim, Novo Slovenijo in Listo Marjana

Šarca. Zatrdil je, da je bilo sodelovanje SNS v koalicijo z Janšo dogovorjeno že prej, Šarcu pa je menda tudi že svetoval, naj se pridruži Janševi koaliciji. Tik po volitvah je tudi namignil, da si želi postati kulturni minister. Koalicija SDS, LMŠ, NSI in SNS bi tudi brez podpore »upornice« NSI Ljudmila Novak imela dovolj glasov za vladanje – le Šarca je treba prepričati v to, meni Jelinčič.

Z Doba v Azerbajdžan

Veliko je razlogov, zakaj SNS doslej še ni sodelovala v nobeni slovenski vladi. Jelinčičeva nacionalistična retorika je običajno odbijala stranke levice, njegovo sodelovanje z Udbo in slavljenje Tita in partizanstva je šlo v nos desnici, oboji pa so težko prezrli pestro zgodovino težav z zakonom, ki jo je v svojih 70. letih na tem svetu pridejal Zmago Jelinčič. Že v sedemdesetih je moral zaradi kraje orožja iz Narodnega muzeja v Ljubljani za tri leta in pol v zapor, kasneje si je brez sramu poskušal urediti odškodnino in status političnega zapornika. V devetdesetih je bil obtožen, da je Alojzu Šišku in Matjažu Jeriču pomagal izdelati bombo, s katero sta poskušala ubiti Milana Klementa (nazadnje je bil oproščen).

Aktualna je njegova vpletjenost v korupcijsko afero »kaviargate«, v kateri je bil skupaj z nekaj drugimi člani Parlamentarne skupščine Sveta Evrope (PS SE) osumnjen, da je od azerbajdžanske vlade prejel podkupnino v zameno za glasovanje proti poročilu Sveta Evrope, ki je kritiziralo ravnanje azerbajdžanskih oblasti s političnimi zaporniki. Posledično je bil Jelinčiču dosmrtno prepovedan vstop v prostore Sveta Evrope.

Simpatizer diktatorjev

V SDS bi lahko našli obilo argumentov, zakaj je sodelovanje z Zmagom Jelinčičem slabša ideja in celo izdaja načel stranke in slovenske desnice. Leta 1997 je Jelinčič na srečanju borčevske organizacije o volivcih Jožeta Bernika izjavil, da so »golazen, ki bi jo bilo treba pobiti že leta 1945«. Tožilstvo

Na vrtu svoje hiše je Jelinčič že pred leti postavil kip Josipa Broza Tita.

1. Zmago Jelinčič za mizo z Janezom Janšo (modra majica z napisom Poletni tabor SDS) in Evo Irgl.
2. Zmago Jelinčič na taboru SDS v Bovcu.
3. Zmago Jelinčič s poslancema SDS Žanom Mahničem in Marijanom Pojbicem. Fotografija je bila kasneje zbrisana s tviterja.
4. Tako se je Jelinčič objemal s poslancem SDS Brankom Grimsom in nekdanjim poslancem Bojanom Homanom.
5. »Bondova dekleta« je Jelinčič pripisal k fotografiji soproge Monike med Evo Irgl in Urško Bačovnik Janša.

je Jelinčiča zaradi izjave celo preganjalo, a je bil leta 2003 zaradi pomanjkanja dokazov oproščen. V dosjeju *Padalec* je popisano njegovo sodelovanje z Udbo, za katero je vohunil za disidentom Ljubom Sircem, Jelinčič pa je na svojo udbovsko preteklost celo ponosen. Navdušujejo ga tudi komunistični diktatorji: pred hišo ima kip Josipa Broza Tita, ob smrti Fidela Castra pa je na facebooku pisal, da ima nanj dobre spomine.

Prijateljevanje z vojnim zločincem

Kot da udbovska in kriminalna preteklost ter s korupcijo omadeževana sedanjost ne bi bili dovolj, se je Jelinčič izkazal še s po-

vezovanjem z okorelim vojnim zločincem. Predlani je v Beogradu z zloglasnim četniškim vojvodo Vojislavom Šešljem podpisal dogovor o sodelovanju Šešljeve Srbske radikalne stranke in Jelinčičeve SNS, v katerem sta si celo razdelila Hrvaško: Sloveniji bi po tem sporazumu pripadel tisti del, v katerem govorijo kajkavski dialekt, Srbiji pa štokavski del Hrvaške. Slovenskega politika se ni bilo sram usesti za mizo z nacionalističnim hujščem, ki je podprijal srbski nacionalizem in dal svoj pečat genocidnim vojnam na ozemlju nekdanje Jugoslavije, priznal pa je tudi, da je na sarajeveki Grbavici z mitraljezom streljal na Bošnjake. Obsojen

na mednarodnem sodišču za vojne zločine in Haagu je Šešelj dobro desetletje preživel v nizozemskem zaporu, še vedno pa vztraja, da je na zločine, ki mu jih pripisujejo, ponosen in jih je pripravljen ponoviti. Če nič drugega, bi moralo tako politično partnerstvo Zmaga Jelinčiča izločiti iz sodelovanja v vsaki resni slovenski vladi.

V SDS nikogar ne izključujejo?

Rok Čakš, urednik portala *Domovina*, ki je bil tarča Janševih tvitov, je tako povzel spornost Zmaga Jelinčiča kot koaličijskega partnerja: »Gre za fundamentalno vprašanje, ali se je tudi pomladna politična opcija, tako kot postkomunistična levica, za oblast pripravljena spečati s komerkoli, tudi z nekom, ki je posebljeno nasprotje vsega, za kar je tekla kri leta 1991.«

V SDS se zgražajo nad vztrajanjem strank levice, da ne gredo v koalicijo z nimi, in veliko imajo povedati čez izključevalno politiko teh strank. So v dokazovanju svoje drugačnosti in vključevalne politike odločeni iti v drugo skrajnost in toliko znižati kriterije za sodelovanje, da gredo v koalicijo z Jelinčičem? In če so ga pripravljeni vzeti v vlado, zakaj tako poudarjajo, da je bil čisto po naključju na letališču, zakaj z družbenih omrežij brišejo fotografije, na katerih njihovi poslanci pozirajo z Jelinčičem?